

**Συνέντευξη της Γενικής Διευθύντριας του
Συνδέσμου Ασφαλιστικών Εταιρειών Κύπρου (ΣΑΕΚ)
κας Στέφης Δράκου στην εφημερίδα «Αλήθεια»**

Τι είναι το πολυασφαλιστικό ΓεΣΥ και γιατί πρέπει να εφαρμοστεί;

Στο μικτό ΓεΣΥ με επιλογές ιατρού, νοσοκομείου και ασφαλιστικού φορέα ο κυρίαρχος πολίτης θα αποφασίζει πού θέλει να ασφαλιστεί. Θα έχει το δικαίωμα να επιλέξει ανάμεσα σε διαφορετικούς παροχείς ασφάλισης υγείας, δημόσιους και ιδιωτικούς. Οι ήδη ασφαλισμένοι στον ιδιωτικό τομέα δεν θα χάσουν τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και δεν θα χρειαστεί να πληρώνουν διπλές εισφορές. Αν ο πολίτης δεν είναι ικανοποιημένος από την εξυπηρέτηση θα μπορεί να αλλάξει παροχέα αντί να μένει για πάντα εγκλωβισμένος σε ένα μονοπωλιακό σύστημα. Αυτό υποχρεώνει τους φορείς να γίνονται καλύτεροι, πιο ευέλικτοι, και συγκρατεί το κόστος που στα μονοπώλια εκτοξεύεται.

Το μικτό Γενικό Σχέδιο Υγείας στηρίζεται στις ίδιες συμφωνημένες θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν και σήμερα: Καθολική κάλυψη, ισότητα στην πρόσβαση για όλους ανεξάρτητα από ηλικία ή ιατρικό ιστορικό, αλληλεγγύη (δηλαδή να χρηματοδοτούνται οι ασθενέστερες τάξεις από τους πιο εύπορους), ποιότητα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και αποτελεσματική επίβλεψη για να επιτύχει.

Ο στόχος του υπουργείου θα έπρεπε να είναι κάθε πολίτης να απολαμβάνει την ίδια υψηλή ποιότητα που παρέχει σήμερα η ιδιωτική ασφάλιση σε 235.000 ανθρώπους και όχι να ισοπεδωθεί προς τα κάτω η ποιότητα για όλους.

Ποια είναι τα θετικά και τα αρνητικά του;

Το μικτό Γενικό Σχέδιο Υγείας με επιλογές είναι προτιμότερο για τέσσερις βασικούς λόγους: Πρώτον, γιατί δίνει τη δύναμη στον πολίτη. Ο πολίτης κρατά στα χέρια του και ένα πανίσχυρο συμβόλαιο, μια κάρτα νοσηλείας. Γνωρίζει τα δικαιώματά του και διατηρεί το δικαίωμα να στείλει τον παροχέα στη δικαιοσύνη και να απαιτήσει αποζημίωση εάν η άλλη πλευρά παραβεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις. Έχει δηλαδή διπλή προστασία. Γνωρίζει τους ανθρώπους που αναλαμβάνουν την εξυπηρέτηση του όταν θα χρειαστεί ιατρική περίθαλψη.

Δεύτερον, γιατί απαλλάσσει τους 235.000 ήδη ασφαλισμένους στον ιδιωτικό τομέα πολίτες από την ανάγκη να πληρώνουν διπλή εισφορά ή από την ανάγκη να διακόψουν την ασφάλιση ή - ακόμη χειρότερο - τη θεραπεία τους, λόγω οικονομικής αδυναμίας.

Τρίτον, γιατί οι ίδιες οι ασφαλιστικές εταιρείες υποχρεώνονται δια νόμου να μην κάνουν διακρίσεις και **να ασφαλίζουν όλους ανεξάρτητα από ηλικία ή ιατρικό ιστορικό**. Αυτό σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένες να παρέχουν σε όλους επαρκή και ψηλής ποιότητας ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, στην οποία οι πελάτες θα έχουν πρόσβαση έγκαιρα και με την ελάχιστη δυνατή ταλαιπωρία.

Τέταρτον γιατί, όταν ο πολίτης θα μπορεί να αλλάζει τον οργανισμό που δεν τον εξυπηρετεί, τότε υποχρεώνει τους φορείς να γίνονται καλύτεροι και πιο ευέλικτοι, καθιστώντας το σύστημα δυναμικό και βιώσιμο.

Πρακτικά, πώς θα επιβαρύνει το πολυασφαλιστικό ΓεΣΥ τους πολίτες; Τι θα καλούνται να πληρώσουν;

Το ΓεΣΥ με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα δεν επιβαρύνει περαιτέρω το πραγματικό κόστος της υγείας. Αντίθετα το σύστημα περιλαμβάνει μηχανισμούς που ελέγχουν το κόστος και ο ανταγωνισμός βελτιώνει την εξυπηρέτηση. Η προτεινόμενη από το Υπουργείο Υγείας μονοπωλιακή εκδοχή φαίνεται να καταλήγει σε πανάκριβες, χαμηλού επιπέδου υπηρεσίες.

- Δεν υπάρχει κοστολόγηση των ιατρικών πράξεων. Στην κυπριακή περίπτωση δεν ξέρουμε πόσο κοστίζει τι.
- Δεν υπάρχουν ιατρικά πρωτόκολλα.
- Η αναλογιστική μελέτη στηρίζεται σε οικονομικά δεδομένα του 2010.
- Δεν υπάρχει μελέτη οικονομικού αντίκτυπου

Ποιοί κίνδυνοι ελλοχεύουν με την εφαρμογή του μονοασφαλιστικού ΓεΣΥ;

Ο σοβαρότερος ορατός κίνδυνος είναι το ΓεΣΥ να μην είναι βιώσιμο και να αποβεί πρακτικά ανεφάρμοστο, κάτι που σημαίνει περαιτέρω φορολογική επιβάρυνση ή ακόμα κατάρρευση του συστήματος.

Αντικαθιστώντας το δημόσιο με ένα ημιδημόσιο οργανισμό δεν επιτυγχάνεις τη πραγματική αυτονομία, με κίνδυνο λοιπόν να καταρρεύσουν τα δημόσια νοσηλευτήρια αφού δεν καθίστανται ευέλικτα και ανταγωνιστικά ή να χρειάζονται εσαεί επιδοτήσεις από τον φορολογούμενο πολίτη για να κρατηθούν στη ζωή. Ο πολίτης να πληρώνει για να παίρνει τις ίδιες ή και χειρότερες υπηρεσίες από τις σημερινές αφού τίποτα δεν αλλάζει ουσιαστικά στα νοσοκομεία. Να δημιουργηθούν ουρές αναμονής και γενικά να μεταφερθούν τα προβλήματα των δημοσίων νοσηλευτηρίων και στα ιδιωτικά, αφού ο κόσμος θα προστρέξει σε αυτά. Μια ακμάζουσα ιδιωτική δραστηριότητα να συρρικνωθεί και να οδηγήσει άτομα στη ανεργία. Μια μεγάλη αδυναμία που περικλείει σοβαρούς κινδύνους είναι η απουσία από τον σχεδιασμό της σύγχρονης εποπτείας. Είναι παράδοξο ο ίδιος οργανισμός να διαχειρίζεται δισεκατομμύρια και να είναι ταυτόχρονα παροχέας, επόπτης και ρυθμιστής.

Οι προκλήσεις είναι σοβαρές γι' αυτό απαιτούνται μελετημένα βήματα και όχι βεβιασμένες ενέργειες που εξυπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες που δεν έχουν σχέση με την βελτίωση της δημόσιας υγείας.

Λευκωσία, 19 Μαΐου 2017